Globalisti – plánovači pandémie, cez WHO narýchlo zmenili definície pandémie, vakcín a kolektívnej imunity, aby mohli rozpútať teror

- CZ24 News | 9. dubna 2021

Mali ste niekedy minulý rok pocit, že žijete v nejakej zmenenej verzii reality, kde veci, o ktorých ste kedysi vedeli, že sú pravdou, ňou už nie sú?

Nie je to len vašou predstavivosťou. V posledných rokoch a mesiacoch sa zmenili dlho zaužívané definície všetkých troch slov, s nesmiernymi dopadmi na politiku verejného zdravotníctva uprostred ochorenia COVID-19.

Ešte väčším dopadom pre spoločnosť je, že uverejňovaním týchto klamných informácií sa pokúšajú zmeniť vaše vnímanie toho, čo je a čo nie je pravdivé a pritom prekrúcať vedu.

WHO zmenila definíciu pandémie

Čo presne pandémia je?

Pôvodná definícia pandémie podľa WHO z 1. mája 2009 konkrétne uvádzala simultánne epidémie v celosvetovom meradle „s enormnými počtami úmrtí a ochorení“:

„K chrípkovej pandémii dochádza vtedy, keď sa objaví nový chrípkový vírus, proti ktorému nemá ľudská populácia žiadnu imunitu, čo vedie k niekoľkým simultánne prebiehajúcim epidémiám v celosvetovom meradle, s enormnými počtami úmrtí a ochorení.“

Táto definícia bola zmenená len mesiac pred vypuknutím pandémie prasacej chrípky v roku 2009,

čím boli odstránené kritériá závažnosti a vysokej smrtnosti a ponechaná definícia pandémie ako „celosvetovej epidémie nejakého ochorenia“.

Tento posun v definícii umožnil WHO vyhlásiť prasaciu chrípku za pandémiu už po tom, ako na infekciu zomrelo celosvetovo len 144 ľudí a preto sa ochorenie COVID-19 stále vyhlasuje za pandémiu, hoci množstvo dát naznačuje, že smrtnosť ochorenia COVID-19 je zhruba na úrovni sezónnej chrípky.

Zmenená definícia vakcíny

Zmieňovaním sa o vakcínach proti ochoreniu COVID-19 ako o „vakcínach“ a nie o génových terapiách porušuje vláda USA paragraf 41 svojho Zákona č. 15, ktorý reguluje zavádzajúce praktiky v medicínskych tvrdeniach. Podľa tohto zákona je nezákonné tvrdiť:

„... že nejaký produkt alebo služba dokážu predchádzať, liečiť alebo vyliečiť ľudské ochorenie, ak na to nemáte primeraný a spoľahlivý vedecký dôkaz, vrátane, ak sú potrebné, dobre kontrolovaných klinických štúdií na ľuďoch, dokazujúcich pravdivosť tvrdení v čase, kedy boli vykonané.“

Ba čo viac, nemôžete mať „vakcínu“, ktorá definíciu vakcíny nespĺňa. Až donedávna definoval Merriam-Websterov slovník vakcínu ako:

„Prípravok z mŕtvych mikroorganizmov, oslabených živých organizmov alebo živých, plne virulentných organizmov, ktorý sa podáva na vytvorenie alebo umelé zvýšenie imunity voči konkrétnemu ochoreniu“.

Vakcíny proti ochoreniu COVID-19 nie sú obvyklé vakcíny, vyrobené zo živých alebo oslabených vírusov. Sú to v skutočnosti génové terapie. Vakcíny spoločností Pfizer a Moderna sú vyrábané s lipidovými nanočasticami, obsahujúcimi polyetylénglykol (PEG) a mediátorovú RNA (mRNA).

mRNA sú útržky genetického kódu, nesúce bunkám pokyny vytvárať proteíny.

Definícia genetiky je „vzťahujúca sa ku génom“ a gény obsahujú inštruktážny kód, ktorý telu hovorí, aké proteíny má vyrábať. Terapia je medicínska liečba ochorenia, preto sú vakcíny mRNA celkom jasne génovou terapiou.

Ako uviedol David Martin, PhD., v podaní pre americkú Komisiu pre burzy a cenné papiere (SEC), spoločnosť Moderna špecifikuje a zdôrazňuje, že FDA považuje jej technológiu za „technológiu génovej terapie“, pôvodne zamýšľanú na liečbu rakoviny. To, že ide o génovú terapiu, potvrdzuje aj mechanizmus jej činnosti.

Génové terapie mRNA, v súčasnosti zavádzajúco označované za „vakcíny“, menia vaše bunky na bioreaktory, chrliace vírusové proteíny pre vyvolanie imunitnej reakcie. A nie je tam žiadny vypínač!

Keďže „vakcíny“ proti ochoreniu COVID-19 predošlej definícii vakcíny nevyhovujú, bola nedávno, bez toho, aby to niekomu prekážalo, zmenená definícia vakcíny v Merriam-Websterovom slovníku tak, aby obsahovala opis experimentálnych génových terapií na ochorenie COVID-19:

„Prípravok, ktorý je podávaný (injekčne) na vyvolanie imunitnej reakcie tela proti konkrétnemu infekčnému ochoreniu:

1. *antigénový prípravok z obvyklým spôsobom deaktivovaného či oslabeného (pozri oslabeného, význam číslo 2) patogénneho pôvodcu (napríklad baktérie alebo vírusu), alebo jednej z jeho zložiek či produktov (ako sú proteín alebo toxín)*

2. *prípravok z genetického materiálu (napríklad vlákna syntetizovanej mRNA), ktorý využívajú bunky tela na vytváranie antigénovej látky (napríklad fragmentu hrotového proteínu vírusu)“*

Prečo nechcú, aby sa vakcíny proti ochoreniu COVID-19 nazývali génovou terapiou

Podania spoločnosti Moderna pre Komisiu pre burzy a cenné papiere (SEC), ktoré boli podľa Martinových tvrdení dôkladne posúdené, špecifikujú a zdôrazňujú, že jej technológia je „technológiou génovej terapie“.

Pôvodne bola navrhnutá na liečbu rakoviny, preto ide, konkrétnejšie, o technológiu chemoterapeutickej génovej terapie.

Ako uviedol Martin, kto by sa hlásil, že chce dostať profylaktickú chemoterapeutickú génovú terapiu na rakovinu, ktorú nemáte a ktorá vám možno nikdy nebude hroziť? S veľkou pravdepodobnosťou by takú ponuku využil len málokto. A je na to dobrý dôvod.

Štáty a zamestnávatelia by neboli schopní prikázať jednotlivcom prijať chemoterapeutickú génovú terapiu na rakovinu, ktorú nemajú, lebo by to jednoducho nedovoľoval zákon.

Napriek tomu ale navrhujú, aby k prijatiu génovej terapie na ochorenie COVID-19 bolo donútené celé ľudstvo. Keby ju naozaj nazývali tým, čím je, konkrétne „chemoterapeutickou génovou terapiou“, tak by ju väčšina ľudí – a múdro – prijať odmietla.

To je možno jeden z dôvodov ich nepravdivého zaradenia ako vakcín. Môžu však na to byť aj iné dôvody.

Martin sa uchyľuje k domnienke, pretože nemáme žiadny dôkaz o ich zámeroch, no uvažuje, že dôvodom, prečo túto experimentálnu technológiu génovej terapie nazývajú „vakcínou“, je to, že sa takto dokážu vyhnúť právnej zodpovednosti za poškodenia.

Keď sa štáty nachádzajú v núdzovom stave, vtedy sú veci ako PCR testy a „vakcíny“ proti ochoreniu COVID-19 povolené na základe povolenia na núdzové použitie.

A keď platí povolenie na núdzové použitie, nie sú výrobcovia týchto experimentálnych génových terapií finančne zodpovední za žiadne poškodenie, ku ktorému následkom ich použitia dôjde. Teda, za predpokladu, že ide o „vakcíny“.

Ak tieto injekcie vakcínami NIE SÚ, potom ochranný štít pred právnou zodpovednosťou padá, pretože pre medicínske núdzové protiopatrenie, ktoré je génovou terapiou, žiadna ochrana pred právnou zodpovednosťou nejestvuje.

WHO zmenila definíciu kolektívnej imunity

V júni 2020 bola definícia kolektívnej imunity podľa WHO uverejnená na jednej z jej stránok s otázkami a odpoveďami k ochoreniu COVID-19 a bola v súlade so široko akceptovaným konceptom, ktorý bol desaťročia štandardom pre infekčné ochorenia.

Takto sa definovala pôvodne:

„Kolektívna imunita je nepriamy dôsledok infekčného ochorenia, ku ktorému dochádza vtedy, keď je populácia imúnna buď prostredníctvom vakcinácie alebo imunity vytvorenej počas predošlej

infekcie.“

Malo by sa poznamenať, že „imunita vytvorená počas predošlej infekcie“ je spôsob, ktorý funguje odvtedy, čo je tu ľudstvo.

Váš imunitný systém nie je stavaný na prijímanie vakcín. Je stavaný na to, aby fungoval v reakcii na vystavenie nejakému infekčnému agensu. Toto už, podľa WHO, očividne neplatí.

Toto je ich aktualizovaná definícia z októbra 2020, ktorá je teraz „konceptom používaným pre vakcináciu“:

„Kolektívna imunita, známa aj ako ´populačná imunita´, je koncept, ktorý sa používa pri vakcinácii a podľa ktorého môže byť populácia chránená pred určitým vírusom, ak sa dosiahne nejaký prah zaočkovanosti. Kolektívna imunita je dosahovaná ochranou ľudí pred vírusom, nie tým, že sú mu vystavení.“

Vakcíny trénujú naše imunitné systémy k vytváraniu proteínov bojujúcich s ochorením, známych ako ´protilátky´, práve tak, ako by sa dialo, keby sme boli vystavení nejakému ochoreniu, ale – čo je veľmi dôležité – vakcíny fungujú bez toho, aby sme z nich ochoreli.

Zaočkovaní ľudia sú chránení pred ochorením na dané ochorenie a jeho ďalším odovzdávaním, prerušujúc všetky reťazce prenosu.“

Výskumná analytička Heather Taylorová uverejnila na Twitteri snímku obrazovky s dvoma, jasne zmenenými, definíciami – jednou z 9. júna 2020 a druhou z 13. novembra 2020 –, aby naznačila, že kolektívna imunita sa v priebehu niekoľkých mesiacov náhle stala konceptom, ktorý sa vzťahuje len na vakcináciu.

„Toto ma stále ohromuje,“ napísala. Ide vlastne o nehoráznu deformáciu vedy.

V roku 2020 na pacientskej stránke časopisu *Journal of American Medical Association* (JAMA) o kolektívnej imunite Dr. Angel Desai, zástupca šéfredaktora *JAMA Network Opena* Maimuna Majumderová, PhD., z Bostonskej detskej nemocnice Harvardovej lekárskej fakulty jasne vysvetľujú, že kolektívna imunita sa dá dosiahnuť prirodzenou infekciou a zotavením, ako to bolo vždy:

„Kolektívna imunita sa dá dosiahnuť buď prostredníctvom infekcie a uzdravenia, alebo vakcináciou… Pre dosiahnutie kolektívnej imunity je potrebné, aby bolo ochorením nakazené dostatočné množstvo ľudí a aby sa z neho zotavilo, pričom si vyvinú protilátky proti budúcej infekcii.“

Rady WHO sa často menia

Možno si spomínate, že v prvých dňoch pandémie sa tvárové rúška neodporúčali bežnej verejnosti (hlavne v USA a Veľkej Británii).

Vo februári 2020 sa vo videu objavila Christine Francisová, poradkyňa ústredia WHO pre prevenciu a zvládanie infekcií, držiaca v ruke jednorazové tvárové rúško a povedala:

“Lekárske rúška, ako je toto, nemôže chrániť pred novým koronavírusom, keď sa používa samotné… Používanie rúšok odporúča WHO len v presne stanovených prípadoch.“

Medzi tieto presne stanovené prípady patrí, že máte kašeľ, horúčku, alebo dýchacie ťažkosti.

Povedané inak, keď ste aktívne chorí a prejavujete symptómy. „Ak tieto symptómy nemáte, rúška

nosiť nemusíte, pretože neexistuje žiadny dôkaz, že chránia ľudí, ktorí chorí nie sú," pokračovala.

V marci 2020 hlavný lekár zdravotníckej služby USA verejne súhlasil, keď twítol odkaz: „Ľudia, vážne – PRESTAŇTE KUPOVAŤ RÚŠKA!" a pokračoval tým, že nie sú účinné ako prevencia bežnej populácie pred nakazením sa koronavírusom.

Ešte 31. marca 2020 WHO stále radila nepoužívať tvárové rúška ľuďom bez symptómov, uvádzajúc, že „nie je žiadny dôkaz" o tom, že také používanie rúšok bráni prenosu ochorenia COVID-19.

Dňa 6. júna 2020 sa už rétorika zmenila. Uvádzajúc „vyvíjajúce sa dôkazy" WHO svoje odporúčania zmenila, keď generálny riaditeľ WHO (Svetovej zdravotníckej organizácie) Tedros Adhanom Ghebreyesus radil vládam nabádať bežnú verejnosť k noseniu rúšok tam, kde je rozsiahly prenos a náročné dodržiavať sociálny odstup.

K ďalšiemu príkladu toho, ako WHO podľa potreby mení predošlé pravdy tak, aby zapadali do jej agendy, došlo v júni 2020.

Počas tlačového brífingu sa veľmi jasne vyjadrila Maria Van Kerkhoveová, technická vedúca WHO pre pandémiu COVID-19, že ľudia, ktorí majú COVID-19 bez akýchkoľvek príznakov, len „zriedka" prenesú ochorenie na iných. V dramatickom obrate o 180 stupňov potom WHO už na druhý deň vyhlásenie stiahla.

Dňa 9. júna 2020 Dr. Mike Ryan, výkonný riaditeľ WHO pre program núdzových situácií, od Van Kekhoveovej vyhlásenia rýchlo ustúpil, vyjadriac sa, že poznámky boli „zle interpretované, alebo sme na vysvetlenie toho možno nepoužili tie najelegantnejšie slová".

Rozsiahle asymptomatické šírenie je jediný dôvod, prečo by dávali zmysel lockdowny a používanie rúšok zdravými ľuďmi.

Predstavitelia zdravotníctva tak celé mesiace udržiavali mýtus o asymptomatickom šírení, aby eskalovali strach. Medzná štúdia na 9 899 828 obyvateľoch čínskeho Wu-chanu, publikovaná v multidisciplinárnom časopise *Nature Communications, však* nezistila ani jeden prípad asymptomatického prenosu COVID-19.

Život v na hlavu postavenom svete

V posledných rokoch, a v niektorých prípadoch v posledných mesiacoch, boli drasticky zmenené dlho udržiavané definície pandémií, vakcín a kolektívnej imunity tak, aby sa hodili do nového naratívu, šíreného predstaviteľmi verejného zdravotníctva a mainstreamovými médiami.

V mnohých ohľadoch žijeme práve teraz, podľa Jeffreyho Tuckera, edičného riaditeľa Amerického inštitútu pre ekonomický výskum (AIER), v nejasnej situácii, akoby v hmle – v hmle covidovej vojny.

Počas takej hmly „je často nejasné, kto a prečo robí rozhodnutia a aké sú vzťahy medzi stratégiami a cieľmi. Keď jasnosť a racionálnosť nahradia frustrácia a dezorientácia, môžu sa stať ťažko pochopiteľnými ešte aj logické dôvody".

Prvým krokom, ako z tejto vojny vyjsť nezranený, je vidieť cez hmlu.

Zdroj: https://www.badatel.net